

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12C/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116211316
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116211316.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci žalobkyne R. J., bytom X. nad O., B. XXX/XX-XX proti žalovanému V. K., bytom I. X., J. N. XXX/XX, o vylúčenie žalovaného z užívania bytu a iné opatrenia s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o vylúčenie žalovaného z užívania bytu č. XX, v obytnom dome súp. č. XXX, stojacom na parc. č. H. XXXX/XX, v k. ú. X. nad O., zapísanom na LV č. XXXX sa **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zdržať sa kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky alebo inými prostriedkami.

III. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

IV. Žiadna zo strán sporu **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenu súdu dňa 20.6.2016, domáhala úplného vylúčenia žalovaného z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa v obytnom dome súp. č. XXX stojacom na C KN parc. č. XXXX/XX, zapísanom na LV č. XXXX pre k.ú. X. nad O., ďalej zdržania sa kontaktovania zo strany žalovaného písomne, telefonicky alebo inými prostriedkami a nepribližovania sa k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 20m. Uviedla, že v minulosti žila so žalovaným v družskom pomere v jej byte č. XX a z ich vzťahu sa narodil mal. V. K. dňa XX.X.XXXX. Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014 sp. zn. 4T 115/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.12.2014 sp. zn. 3To 84/2014 uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14, § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. a),b) Tr. zák. voči jej osobe, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pričom mu bola zamietnutá žiadosť o podmienené prepustenie. Žalovaný počas výkonu trestu neplatil výživné na ich maloletého syna, pretože nenahlásil túto vyživovaciu povinnosť. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.4.2016 sp. zn. 31P 35/2015 bolo žalovanému zakázané stretávať sa s ich synom mal. V. K.. Žalobkyňa uviedla, že je onkologickou pacientkou s priznaným plným invalidným dôchodkom. Skutočnosť, že by mohla znova prísť do kontaktu so žalovaným jej spôsobuje stresy, čo neprispieva jej zdraviu. Dňa 1.6.2016 bol žalovaný prepustený z výkonu trestu a ona má veľké obavy o svoj život a zdravie ako aj o život a zdravie ich mal. syna V.. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.6.2016 č. k. 19C/36/2016-24 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo žalovanému zakázané dočasne nevstupovať do jej bytu č. XX, nekontaktovať ju a nepribližovať sa na vzdialenosť 20m. Svojho nároku sa domáhala podľa § 705a a 417 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa tvrdené skutočnosti preukazovala súdnymi rozhodnutiami a listom vlastníctva. Na pojednávaní dňa 11.1.2017 žalobkyňa potvrdila, že od návratu žalovaného z výkonu trestu dňa 1.6.2016 ju nekontaktoval a nedomáhal sa vstupu do jej bytu. V čase podania žaloby

nebolo právoplatné rozhodnuté o zákaze styku žalovaného s ich synom, preto z obavy o svoje zdravie a život podávala predmetnú žalobu. V súčasnosti je rozhodnutie právoplatné, ale i tak sa bojí žalovaného.

2. Pred začatím pojednávania žalobkyňa netrvala na I. výroku žaloby ohľadne zákazu vstupu žalovaného do jej bytu z dôvodu, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX, so žalovaným nežijú v družskom pomere, žalovaný nemá na adrese jej bytu ani trvalý ani prechodný pobyt a rozhodnutie súdu o zákaze styku žalovaného s ich synom V. sa stalo právoplatným. Na zvyšných dvoch výrokoch žaloby trvala z obavy zo žalovaného a z dôvodu predchádzania napadnutia žalovaným. Potvrdila, že od prepustenia žalovaného z výkonu trestu dňa 1.6.2016 nedošlo k žiadnemu napadnutiu a ani kontaktovaniu z jeho strany. Na súd podala návrh na zvýšenie výživného zo strany žalovaného, preto má obavy z následnej reakcie žalovaného. Žiadala aj náhradu trov konania.

3. Žalovaný považoval celú žalobu za bezpredmetnú. Potvrdil, že v minulosti sa dopustil násillia voči žalobkyni, ale odvtedy ubehlo už 7 rokov. Spravil to v silnom citovom a emočnom pohnutí, vo vysoko konfliktnnej situácii, kedy sa ocitol na ulici a zadlžený. V októbri 2008 odišiel zo spoločnej domácnosti, robil v tom čase predsedu spoločenstva, pred tým pracoval v Írsku a byty spravovala žalobkyňa, pričom tam vznikol veľký dlh. Začali vznikať aj problémy s ich synom. Svoj skutok oľutoval, dobrovoľne sa prihlásil na políciu, priznal sa ku skutku. Ľutoval, že sa to vôbec stalo. Tvrdil, že nemieni žalobkyňu vyhľadávať, vidieť ju nechce, kontaktovať ju nechce, do jej bytu určite vstupovať nechce. Žiadne veci z bytu žalobkyne už nechce. Od r. 2008 je značne dlhá doba. Žalobkyňa jeho osobné veci dala do pivnice, kde splesnili a on ich vyhodil. Pokiaľ by súd určoval zákaz približovania sa, žiadal, aby bola určená menšia vzdialenosť ako 20 m, a to iba na 5 m z dôvodu, že sa môže stať, že sa nechtiac môžu stretnúť niekde v obchodoch, u lekára aj na ulici. Potvrdil, že dňa 01.06.2016 ho prepustili z výkonu trestu. Vedel o tom, že žalobkyňa podala návrh na zvýšenie výživného na ich syna mal. V.. Má už doplatené výživné na syna a aj navyše. Z výkonu trestu žalobkyni netelefonoval, ani ju nekontaktoval. Keď aj kontaktoval žalobkyňu pred výkonom trestu, bolo to po jeho odchode z bytu za účelom, aby mu vysvetlila, čo sa deje. Od júna 2016 doteraz žalobkyňu nijako nekontaktoval, ani za ňou nebol. Potvrdil, že Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozhodnutie tunajšieho súdu o jeho zákaze styku s mal. V.. Toto rozhodnutie rešpektuje. Žalovaný svoje skutkové tvrdenia nepreukazoval žiadnymi listinnými dôkazmi, okrem rozhodnutia trestného súdu, ktoré predložila žalobkyňa. Náhradu trov konania nežiadal.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa so súdnymi rozhodnutiami, listom vlastníctva a zistil tento skutkový stav veci :

5. Z vyjadrenia strán sporu bolo nesporné, že strany sporu v minulosti žili ako druh a družka a bývali v byte žalobkyne spolu s ich synom mal. V. Hudecom, nar. 25.8.1999 a v roku 2010 došlo k 4 fyzickým útokom zo strany žalovaného na žalobkyňu, za čo bol žalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014 č.k. 4T 115/2010-398 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.12.2014 č.k. 3To/ 84/2014-421 na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 6 rokov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.6.2016 č.k. 31P/35/2015-46 bol žalovanému zakázaný styk so synom mal. JT.

6. Podľa LV č. 3112 pre k.ú. Dubnica nad Váhom žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu č. 14 vo vchode č. 10 na prízemí obytného domu súp. č. 418 postavenom na C KN parc. č. 1110/41.

7. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.6.2016 č.k. 19C/36/2016-24 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo žalovanému nariadené nevstupovať do predmetného bytu, nekontaktovať žalobkyňu a nepribližovať sa k nej na vzdialenosť 20m.

8. Podľa § 145 a 146 CSP súd na základe čiastočného späťvzatia žaloby súd zastavil konanie v časti o vylúčenie žalovaného z užívania z predmetného bytu.

9. Súd posúdil žalobu vo zvyšnej časti podľa nasledovných ustanovení:

10. Podľa § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie hrozacej škody.

11. V prejednávanej veci bolo nesporné, že žalovaný sa v minulosti dopustil vyššie uvedeného násillia vo vzťahu k žalobkyni, za čo bol právoplatne odsúdený a 6 ročný trest odňatia slobody si odpykal,

na slobodu bol prepustený dňa 1.6.2016 a odvtedy nedošlo k žiadnym útokom alebo kontaktovaniu žalobkyne. Od uvedeného dňa žalovaný býva v I. X. a žalobkyňa v X. nad O., v susednom meste. Vzhľadom na závažnosť fyzických útokov žalovaného z roku 2010 na žalobkyňu a neustálu obavu žalobkyne súd podľa § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázal žalovanému kontaktovať žalobkyňu a približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5m. Pokiaľ ide o určenie vzdialenosti nepríbližovania sa, súd určil vzdialenosť 5m vzhľadom na to, že vzdialenosť 20 m je pomerne veľká a pri návšteve rôznych verejných miest a inštitúcií (ako obchodné centrá, lekár, kino, divadlo, námestie...) pri množstve ľudí sa môže stať, že si žalovaný nevšimne žalobkyňu a nechtiac sa môže dostať do jej bližšej vzdialenosti bez akéhokoľvek úmyslu, čo môže byť zaznamenané na priemyselných kamerách v týchto objektoch a spôsobiť zbytočné konfliktné situácie. Okrem toho strany sporu v súčasnosti žijú každý v inom meste (susednom). Vo zvyšnej časti (ohľadne určenia vzdialenosti nepríbližovania sa) súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

12. Podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP súd nepriznal stranám sporu právo na náhradu trov konania z dôvodu že konanie v časti 1. výroku žaloby bolo zastavené po čiastočnom späťvzati žaloby pre nedôvodnosť a v časti 3. výroku bola vzdialenosť určená menšia ako požadovaná v žalobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, trojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.